

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10SŽa/19/2012
Identifikačné číslo spisu:	1012200596
Dátum vydania rozhodnutia:	10.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1012200596.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a z členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa: T. L. G. I., nar. XX. E. XXXX, štátneho príslušníka Palestínskej národnej samosprávy (ďalej iba Palestína), podľa vlastného udania v zahraničí bytom naposledy R., v súčasnosti pobytom v Pobytovom tábore Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Rohovciach, zastúpeného pani Mgr. Vierou Orichovou, pracovníčkou Slovenskej humanitnej rady so sídlom Páričkova 18, Bratislava, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Migračný úrad so sídlom Pivonková 6, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu ČAS: MU-272-81/PO-Ž-2010 z 9. februára 2012, o odvolaní navrhovateľa podaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/18/2012 z 13. júna 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/18/2012-47 zo dňa 13. júna 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym orgánom

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Migračný úrad so sídlom Pivonková 6, Bratislava rozhodnutím ČAS: MU-272-81/PO-Ž-2010 z 9. februára 2012 podľa § 13 ods. 1, § 13c ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) navrhovateľovi neudelil azyl na území Slovenskej republiky a neposkytol mu doplnkovú ochranu.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že po vyhodnotení všetkých skutočností dospel k názoru, že v tomto prípade nebola preukázaná existencia dôvodov pre udelenie azylu. Opísal zistený stav vecí, obsah jednotlivých pohovorov vykonaných s navrhovateľom, poukázal na rozpory v nich s tým, že navrhovateľ ich náležite nevysvetlil. Zaoberal sa výsledkami znaleckého a odborného posúdenia navrhovateľom

predloženej identifikačnej karty, vyhodnotil predložené dôkazy. Ďalej uviedol, že s poukazom na zistené a navrhovateľom nevysvetlené rozpory v jeho výpovediach, ako aj s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania (vo veci identity navrhovateľa) vyhodnotil osobu navrhovateľa ako nedôveryhodnú. Pokiaľ ide o výrok, ktorým rozhodol o neposkytnutí doplnkovej ochrany navrhovateľovi tento odôvodnil tým, že nebol splnený ani jeden zo zákonných predpokladov jej poskytnutia. Svoje právne závery doplnil o informácie o krajine pôvodu navrhovateľa, na ktoré sa v rozhodnutí odvolal a ktoré aj identifikoval. Ako to teda vyplýva z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odporca neudelil azyl navrhovateľovi z dôvodu preukázania jeho nedôveryhodnosti a neposkytol mu doplnkovú ochranu z dôvodu neexistencie vážneho bezprávia v prípade jeho návratu do krajiny pôvodu.

II.

Konanie pred súdom I. stupňa

Proti rozhodnutiu odporcu podal navrhovateľ v zákonnej lehote opravný prostriedok - návrh z 12. marca 2012, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia a jeho vrátenia odporcovi na ďalšie konanie. Uviedol v ňom, že nikdy nezmenil svoje identifikačné údaje, poukázal na svoju identifikačnú kartu, rodinné karty UNRWA, svoj rodný list a školské vysvedčenie. Poukázal na výsledok znaleckého dokazovania vykonaného Kriministickým a expertíznym ústavom PZ s tým, že odporca mal vziať do úvahy práve jeho závery a nie zistenia OACD PZ (Oddelenie analýz cestovných dokladov PZ). Pokiaľ ide o odporcom zistenú nedôveryhodnosť namietal, že odporca mal vziať do úvahy jeho osobnosť, nakoľko sa nevie presne a jasne vyjadrovať a že si jednoducho na niektoré dátumy nepamätá. Poukázal na fakt, že odporca nespochybnil krajinu pôvodu navrhovateľa. V ďalšom namietal, že odporcove zistenia o situácii v Palestíne sa opierajú o jednu účelovo vybratú správu o krajine jeho pôvodu, pričom sa odporca nezaoberal prebiehajúcimi útokmi Izraela na Pásmo Gazy. K návrhu pripojil správy o náletoch na Pásmo Gazy 25. apríla 2012, navrhovateľ založil do spisu čestné vyhlásenie pána K. L. G. I. z 27. marca 2012, podľa ktorého navrhovateľ je jeho bratom. Súčasne navrhol výsluch pána K. L. G. I., ktorým by sa identita navrhovateľa potvrdila ako brata pána K. L. G. I..

Odporca navrhol vo svojom vyjadrení zo 16. apríla 2012 k návrhu napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdiť. Poukázal pritom na skutočnosť, že navrhovateľ v opravnom prostriedku neuviedol, prečo by mu mal byť azyl udelený. V ďalšom dôvodil, že i napriek štyrom pohovorom, ktoré boli s navrhovateľom vykonané, nevysvetlil navrhovateľ rozpory, ktoré odporca v odôvodnení svojho rozhodnutia konkretizoval - na ktoré poukázal. Uviedol, že vzhľadom na celkové vyhodnotenie osoby navrhovateľa ako nedôveryhodnej sa vo vzťahu k navrhovateľom predloženej identifikačnej karte priklonil k záverom OACD PZ SR. V ostatnom sa stotožnil s obsahom a odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd v Bratislave na základe podaného návrhu preskúmal napadnuté rozhodnutie a skonštatoval, že napadnuté rozhodnutie odporcu je potrebné potvrdiť, ako vecne správne.

V odôvodnení uviedol, že dokazovanie nedoplnil z dôvodov, že navrhovateľ do súdneho spisu založil čestné prehlásenie pána K. L. G. I.. Navrhovaný výsluch by teda zjavne iba potvrdil obsah do súdneho spisu založeného čestného vyhlásenia. Pred samotným prejednaním a rozhodnutím veci sa krajský súd podrobne oboznámil s obsahom prvostupňového správneho spisu ČAS: MU-272/PO-Ž-2010, ako aj so spisom ČAS: MU-503/PO-Ž-21009.

V ďalšej časti odôvodnenia krajský súd rozobral postup odporcu, pokiaľ ide o pohovory s navrhovateľom, ako aj ďalšie úkony, ktoré vykonal za účelom zistenia podkladov k rozhodnutiu o udelení azylu a doplnkovej ochrany.

Konštatoval rozpory v jednotlivých tvrdeniach navrhovateľa, pokiaľ sa týkali jeho identity, rodiny, životopisu, vzdelania ako aj dôvodov jeho odchodu z Palestíny.

Poukázal na proces overovania dokladov predložených navrhovateľom k zisteniu jeho totožnosti - ID karta aj UNRWA karty a na pochybnosti o ich pravosti, resp. neporušení, či originalite.

Rovnako sa zaoberal uvedenými spismi pokiaľ sa zaoberali otázkou bezpečnosti tej časti Palestíny, odkiaľ pochádzal navrhovateľ a zistil zo spisov aj tvrdenia navrhovateľa ohľadne jeho politických, či náboženských názorov, ktoré mohli počas jeho pobytu v rodnej vlasti ovplyvniť jeho pobyt, či v súčasnosti bezpečný návrat domov.

Preskúmal a zaoberal sa i tvrdeniami odporcu o jeho štúdiu, práci a údajnom postihu za podporu, či

prácu, pre hnutie Fatah, hnutím Hamas.

Napokon krajský súd rozhodol tak, že sa stotožnil s názorom vyjadreným odporcom v napadnutom rozhodnutí o nedôveryhodnosti navrhovateľa (vrátane posúdenia ním predloženej ID karty aj pokiaľ ide o situáciu v regióne Palestíny a Izraela, ktorú nemožno kvalifikovať ako ozbrojený konflikt, v dôsledku ktorého by bola osobná integrita navrhovateľa priamo ohrozená považoval neposkytnutie doplnkovej ochrany navrhovateľovi za dôvodné a navrhovateľom vznesenú námietku za neopodstatnenú.

Z týchto dôvodov považoval napadnuté rozhodnutie odporcu za zákonné a správne v oboch jeho výrokoch.

III.

Odvolanie a vyjadrenie odporcu

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave nesúhlasí, má za to, že je nesprávne a v rozpore s ustanovením § 205 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“), konkrétne s písmenami: c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Keďže súd vyhodnotil navrhovateľa ako osobu nedôveryhodnú, mal za to, že mu nemožno uveriť, že sa stal obeťou perzekúcie alebo že z nej má obavu. Námietky navrhovateľa považoval za neopodstatnené. Za nedôvodné súd považoval aj námietky voči neudeleniu doplnkovej ochrany.

Súd rovnako aj odporca vyhodnotili osobu navrhovateľa ako nedôveryhodnú, a to z dôvodu pochybnosti o jeho identite - pochybnosti o pravosti ID karty a z dôvodov rozporov vo výpovediach. Súd vyhodnotil aj navrhovateľom predložené rodinné karty UNRWA, ktorými sa odporca nezaoberal, a poukázal na rozpory v menách súrodencov uvádzaných na týchto kartách. Podľa súdu postup odporcu bol správny, ak tento vyvodil nenaplnenie podmienok na udelenie azylu a doplnkovej ochrany iba z vyhodnotenia osoby navrhovateľa, ako osoby nedôveryhodnej.

Navrhovateľ s takýmto záverom odporcu ako aj súdu nesúhlasil a má za to, že svoju identitu aj dôveryhodnosť v konaní dostatočne preukázal.

Tvrdil, že identifikačná karta federácie odborových zväzov vydaná na meno otca navrhovateľa, rodný list a školské vysvedčenie boli preverené a to v prospech navrhovateľa, keď bola potvrdená existencia vzoru rodného listu, existencia školy aj existencia odborového zväzu s logom. ID karta bola skúmaná Oddelením analýzy cestovných dokladov policajného zboru (ďalej OACD PZ) a Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru (ďalej KEU), pričom podľa OACD PZ boli v ID karte vykonané neoprávnené zásahy v oblasti fotografie. A KEU hovorí o poškodení dokladu, ktoré však preukázateľne nesvedčí o tom, že vzniklo v dôsledku výmeny fotografie. Vzhľadom na jednoznačne vyššiu váhu odborného vyjadrenia KEU a držať sa zásady azylového konania „v pochybnostiach v prospech navrhovateľa“. V konaní pred súdom ďalej navrhovateľ založil do súdneho spisu čestné vyhlásenie pána K. I., ktorý prehlasuje, že je bratom pána navrhovateľa, a že obaja pochádzajú z pásma Gazy. Navrhovateľ žiadal vykonať v súdnom konaní dôkaz - výsluch svedka - brata navrhovateľa pána K. I.. Účelom výsluchu bolo preukázať skutočnosti spochybnené odporcom, že navrhovateľ je skutočne osobou T. L. G. I. a že pochádza z Palestíny, pásma Gazy. V prípade pretrvávajúcich pochybností o svojej identite vyjadril odhodlanie podrobiť sa spolu so svojim pokrvným bratom analýze DNA.

Súd navrhovaný dôkaz nevykonával, a námietkami navrhovateľa týkajúcimi sa preukázania identity sa vôbec nezaoberal. Z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal s otázkou identity navrhovateľa.

Ďalej v odvolaní poukázal na to, prečo sú v dvoch rôznych UNRWA kartách uvedené iné mená jeho príbuzných (každá rodina má inú kartu a po oživení bratov, resp. vydaji sestier im založili ich novú kartu rodiny, pričom v pôvodnej, kde predtým boli uvedené ako deti, ich mená už nefigurovali.

Navrhovateľ tiež namietal, že ak bol pre odporcu nedôveryhodnou osobou mala byť jeho žiadosť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená podľa § 12 ods. 2 zák. č. 408/2011 Z. z. o azyle.

Ďalej navrhovateľ namietal, že súd ani odporca pred ním, v rozhodnutí nevyhodnotili, či problémy navrhovateľa, ktoré mal ako prívrženec hnutia Fatah s členmi Hamasu, by mohli byť dôvodom na

udelenie medzinárodnej ochrany. Zo správ o krajine pôvodu založených v administratívnom spise je pritom zrejmé, že v Palestíne v pásme Gazy naďalej zostáva pri moci radikálne hnutie Hamas, ktorého výkonné zložky tvrdo postihujú kolaborantov s Izraelom, zatýkaním aj vykonávaním popráv. Odporca ani súd nepostupovali v zmysle zákona o azyle, keď nepreskúmali, či navrhovateľ z dôvodov zastávania politických názorov má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania. Odporca ani súd neanalyzovali či navrhovateľ utrpel zo strany členov hnutia Hamasu ujmu, a či táto ujma dosiahla stupeň prenasledovania.

V krajine pôvodu vykonával aktivity pre hnutie Fatah, čím aktívne prejavil svoj politický názor, čo ho vzhľadom na informácie z krajiny pôvodu vystavuje riziku prenasledovania zo strany vládnuceho Hamasu.

Navrhovateľ má za to, že tá časť rozhodnutia, v ktorej odporca odôvodnil neudelenie doplnkovej ochrany, je nezrozumiteľná a mätúca. Odporca na jednej strane konštatuje nemožnosť objektívne posúdiť podmienky pre udelenie doplnkovej ochrany, a vzápätí v ďalšom odseku analyzuje dôvody, prečo navrhovateľovi doplnkovú ochranu neudelil. Súd sa s takýmto odôvodnením neudelenia doplnkovej ochrany stotožnil.

Navrhovateľ napokon v odvolaní navrhol zmeniť rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/18/2012-47 z 13. júna 2012 tak, že zruší rozhodnutie odporcu ČAS: MU-272-81/PO-Ž-2010 zo 9. februára 2012 a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Odporca vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že dôveryhodnosť žiadateľa je primárnou otázkou, ktorou sa odporca zaoberá pri posudzovaní podmienok na medzinárodnú ochranu, a až v prípade, že konštatuje dôveryhodnosť žiadateľa so všetkými atribútmi, t.j. vierohodnosť, koherentnosť a konzistencia výpovede, následne pristúpi k správnej úvahe, či sú v jeho prípade splnené ostatné podmienky na udelenie azylu a prípadne doplnkovej ochrany. Navrhovateľova výpoveď nebola konzistentnou, vypovedal celkovo 4 krát pred migračným úradom a odporca v jeho výpovediach zaznamenal početné rozpory v podstatných skutočnostiach.

Ak právna zástupkyňa navrhovateľa namietala, že ak odporca mal za to, že navrhovateľ je nedôveryhodnou osobou, mal rozhodnúť podľa § 12 ods. 2 /zrejme písm. d)/ zákona o azyle a zamietnuť jeho žiadosť ako zjavne neopodstatnenú, odporca uviedol, že to nebolo možné, nakoľko do uplynutia 60-dňovej lehoty, ktorá musí byť zachovaná v zmysle § 12 ods. 3, ak sa zamietajú žiadosti ako zjavne neopodstatnené, odporcovi neboli známe všetky potrebné skutočnosti na vydanie rozhodnutia a na spoľahlivé zistenie skutkového stavu. Z týchto dôvodov odporca rozhodol podľa § 13 ods. 1 a § 13c ods. 1 zákona o azyle.

Ďalej odporca uviedol, že odporca neposkytol doplnkovú ochranu navrhovateľovi, nakoľko na základe jeho výpovede a informáciách o krajine pôvodu dospel k zisteniu, že v jeho konkrétnom prípade nie sú vážne dôvody domnievať sa, že bude vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia po návrate do krajiny pôvodu v zmysle § 13a zákona o azyle. Navrhovateľovi nebol uložený trest smrti, nehrozí mu mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie.

Vzhľadom na to, že bola konštatovaná nedôveryhodnosť navrhovateľa, odporcovi bolo znemožnené posúdiť aj tieto skutočnosti, rovnako v jeho krajine neprebíha medzinárodný alebo vnútroštátny ozbrojený konflikt, pre ktorý by bol ohrozený jeho život alebo nedotknuteľnosť jeho osoby. Bezpečnostné riziko vzájomných izraelsko-palestínskych stretov je lokalizované na vojenské ciele a nepredstavuje podľa názoru odporcu takú intenzitu, aby navrhovateľovi bolo nutné poskytnúť medzinárodnú ochranu len na základe dôvodu, že pochádza z Palestíny.

Pokiaľ navrhovateľ argumentoval, že súrodenci, ktorých označil počas pohovoru 27. mája 2010, sa nenachádzajú na UNRWA kartách preto, lebo sú ženatí a vydaté, odporca uviedol, že napr. brat K. L. G. mal byť podľa navrhovateľovej výpovede ženatý, ale nachádza sa na kartách UNRWA. Okrem toho je tam k jeho menu uvedená matka W., čo odporuje vysvetleniu, že navrhovateľ uvádzal iba vlastných súrodencov, a tých nevlastných, (ktorí sú na karte UNRWA), na pohovoroch nespomenul, z dôvodu, lebo majú inú matku.

Odporca navrhol potvrdiť rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/18/2012-47 z 13. júna 2012.

IV.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie navrhovateľa je nedôvodné a nemožno mu priznať úspech. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 10. októbra 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 8 o azyle ministerstvo udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak, žiadateľovi, ktorý a) má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, alebo b) je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd.

Podľa § 2 písm. d), bod 4. zákona o azyle na účely tohto zákona sa rozumie prenasledovaním závažné alebo opakované konanie spôsobujúce vážne porušovanie základných ľudských práv 3a) alebo súbeh rôznych opatrení, ktorý postihuje jednotlivca podobným spôsobom, ktoré spočíva najmä v neprimeranom alebo diskriminačnom trestnom stíhaní alebo treste.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o azyle ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu; ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, okrem odňatia azylu podľa § 15 ods. 2 písm. i), rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu.

Podľa § 13c ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 13a alebo § 13b.

Podľa § 13a zákona o azyle ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ktorému neudelilo azyl, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. f) zákona o azyle je vážnym bezprávím

1. uloženie trestu smrti alebo jeho výkon,
2. mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest, alebo
3. vážne a individuálne ohrozenie života alebo nedotknuteľnosti osoby z dôvodu svojvoľného násillia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu.

Podľa § 19a ods. 1 písm. a/ zákona o azyle ministerstvo posúdi každú žiadosť o udelenie azylu jednotlivo a zohľadní pritom všetky dôležité skutočnosti týkajúce sa krajiny pôvodu žiadateľa v čase rozhodovania o žiadosti o udelenie azylu vrátane právnych predpisov krajiny pôvodu a spôsobu, akým sa uplatňujú.

Z uvedených ustanovení jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva nielen povinnosť ministerstva posúdiť každú žiadosť o udelenie azylu jednotlivo i vo vzájomnom súhrne hodnotiac všetky dôležité skutočnosti týkajúce sa krajiny pôvodu žiadateľa v čase rozhodovania o žiadosti o udelenie azylu vrátane právnych predpisov krajiny pôvodu a spôsobu, akým sa uplatňujú, avšak je zrejmé, a to doslovného znenia § 19a ods. 1 azylového zákona, že ide o postup najmä v konaní o udelenie, či neudelenie azylu.

Odvolací súd, stotožňujúc sa a odkazujúc na podrobné a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré podrobne rozoberá dôvody, pre ktoré považoval nielen krajský, ale i najvyšší súd, preskúmané rozhodnutie Migračného úradu za zákonné a správne.

Z týchto dôvodov, poukazujúc na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP, podľa ktorého, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 8 zákona o azyle musia byť splnené všetky v tomto ustanovení obsiahnuté podmienky (t.j.: 1/

opodstatnenosť obáv, 2/ obavy, 3/ prenasledovanie, 4/ dôvody prenasledovania - rasa, národnosť, náboženstvo, zastávanie určitých politických názorov, príslušnosť k určitej sociálnej skupine). Navrhovateľ nesplnil tieto podmienky pre dôvody uvedené v napadnutom rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní celého doterajšieho konania v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP dodáva, že ak by žiadateľ o azyl a doplnkovú ochranu - navrhovateľ - od počiatku konania o udelení azylu nezdôvodňoval svoju žiadosť o udelenie azylu nesúvislými, protirečivými, nepravdepodobnými alebo nedostatočnými vyhláseniami, na základe čoho nebolo možné jeho osobu považovať za dôveryhodnú, bolo by konanie o jeho žiadosti skončilo možno s iným výsledkom. Ani orgán, ktorý vydal napadnuté a preskúmané rozhodnutie, ani súdy však nemožno žiadať o posudzovanie určitých skutočností na reálnom základe, ak samotné tieto skutočnosti, ktoré je povinný predložiť správne orgánu, resp. súdu navrhovateľ, sa neskôr ukážu ako nepravdivé, zmätočné alebo pozmenené.

Z týchto dôvodov bolo nadbytočné skúmať ďalšie podmienky pre udelenie azylu, či doplnkovej ochrany, ktoré napriek tomu v obmedzenej miere skúmané boli bez toho, aby mohlo byť potvrdené, či vyvrátené, že v prípade navrhovateľa sú, či nie sú splnené.

Rovnaké dôvody viedli po preskúmaní veci i odvolací súd k potvrdeniu rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky - Migračného úradu č. k. ČAS: MU-272-81/PO-Ž-2010 z 9. februára 2012, ktorým podľa § 13 ods. 1, § 13c ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) navrhovateľovi neudelil azyl na území Slovenskej republiky a neposkytol mu doplnkovú ochranu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, prihliadajúc na skutočnosť, že navrhovateľ je zo zákona oslobodený od platenia súdneho poplatku za toto konanie (§ 4 ods. 2, písm. v/ zák.č.71/1992 Zb.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.